

Divadlo PRO DĚTI

To je název nenápadné, skromné edice ARTAMA (amatérské umění, estetická výchova, místní kultura), která vznikla během posledního desetiletí soustředěným úsilím několika donkichotů profesionálního i amatérského divadla. Knížky vycházely v různých institucích i městech (například ta první, *Popelka divadla pro děti* od Aleny Urbanové, opravdové slovo do pranice, vyšla 1986 v českobudějovickém KKS). Mají ovšem společného jmenovatele - obětavé metodiky někdejších „kákáesek“ (krajských kulturních středisek) a především mimořádně fundované autorky. Některé z nich se musely za normalizace stáhnout téměř do ilegality - a tak obor „divadla pro děti“, právem nazvaný *popelkou*, získal kupříkladu jednu z předních divadelních kritiček 60. let Alenu Urbanovou, která je této práci věrna dodnes.

Z pera ALENY URBANOVÉ a JARMILY DROBNÉ-ČERNÍKOVÉ pocházejí také poslední svazky edice *Divadlo pro děti* s vročením 1994. Součástí edice je i sedm dílů *Dramatiky pro děti*. Jednotlivé svazky nabízejí Němcovou, Erbena, Čapky, Andersena, Orient. Jde o vhodné texty, synopse i katalogy her, doprovázené vždy zasvěceným i vtipným komentářem. Poslední díl *Dramatiky pro děti* ZPĚT K DRAMATIKOVI - PROČ HRÁT PRO DĚTI KLASIKY, KTERÉ A JAK by se ovšem mohl stát leckde potřebnou inspirací – z hlediska možností dětského vnímání zkoumá Alena Urbanová Klicperu, Tyla, Macháčka, Jirásku, ale i české lidové hry.

Další knížka A. Urbanové, MÝTUS DIVADLA PRO DĚTI (rovněž ARTAMA), je pak doslova imponující učebnicí, která by se měla dostat do ruky studentům DAMU, teatrologům, pedagogům, psychologům, divadelníkům i rodičům. Možná by ubylo kýčů pro děti... Na pouhých sedmdesáti stránkách této seriózní a přitom čtivé studie, vycházející z bohaté praxe i celoživotního zájmu, se čtenáři setkají s historií i současností, s pohledem dramaturga i praktika, s neocenitelnými radami a s výkladem onoho „mýtu“. Spočívá v tom, že „divadlo pro děti je jakési jiné divadlo než normální, že nemůže a koneckonců ani nemusí vyhovovat vážným estetickým nárokům, protože stačí, vyhovuje-li požadavkům pedagogickým. Tento mýtus pronikl do všeho konání v této oblasti tak hluboce, že působí automaticky, bezděčně, podvědomě - a to na tvůrce i posuzovatele." Knížka Aleny Urbanové je, aniž mentoruje, varovným voláním – už proto by si ji mělo přečíst co nejvíce lidí, kterým není lhostejné, v jakém kulturním kontextu děti vyrůstají.

MARIE BOKOVÁ

Publikováno: Nové knihy 7/1995 ze dne 22. 2. 1995, str. 11.